

Lapse rummalus.

Karjane ühhe weikse lüna kohhal, warraštas ühhe koddanikke käest wilja, põningult. Warras kuleb heäle; mis muud, kui wiiskab kotti lugist wälja ja isse treppid alla järrele, agga jättab ommad kingad senna, heinte peäle, et tašsa saaks káia. Teisel páwal leiab koddanik need kingad ülles, ja hakkab kohhe karjatsa peäle mõtlema; wõttab kingad kätte, ja lähháab ta jure. Karjane koštab, et need ey olle temma kingad mitte; agga lapsokse kohhe ütleb: „Enná, isšake, so kingad.“ Wargus nüüd olli wäljas; agga mis lapsega sündis? Koddanik sai agga lainud, kohhe süš sai laps head lóki, et tót olli rákinud.

Ehk sinna kül ei warrašta, agga ehk sa süški omma lapsele pahhaks panned, kui

ta omma rummalusse sees monda sinnust üllesrágib, mis on tóšsi, ehk walge ette toob, mis sa ülleskõhtusel kombel wahhest tahhad sallaja piddada? Kas sa ehk mõistad last ka sellepárrast soimata ja lüa? Ehk olled sa wahhest nõsuggunege, et sa lapsele káško annad, ehk temmale kidad, et lubba walletki rákida, kui hádda ká. Matt. 10, 6.

Soudwa : mehhed.

Mõned laewa-mehhed tahtsid patiga üle sure jde minna. Kaks neist hakkasid soudma, kálda wášto selga pórates, kuhho tahtsid minna, ja üks seisis sapsõ jures ja pórás pati. — Mendasammoti on sellesinnatse ilmalikke ello jdel igga-mehhel ka omma laewoke, ja peame